

ver Sønderjylland og de øvrige områder i landet.

Jeg forstår slet ikke, at hr. Hans Schmidt . . .

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Hr. Hans Christian Schmidt.

Økonomiministeren (Svend Auken, fg.):

. . . jamen jeg tror, hr. Hans Christian Schmidt vil foretrække at blive kaldt hr. Hans Schmidt, så jeg vil føje ham i det – med formandens til-ladelse – at hr. Hans Schmidt, som mere end nogen anden har været på min linje hele vejen igennem om, at det her kunne vi ikke bære lade ligge og bare sige, at det var et privat erhverv, det måtte de selv se at klare, men at det var en samfundsopgave, når vi kommer med vores be-skedne modkrav siger: jamen så er vi over-hovedet ikke interesseret i støtten.

Jeg forstår det simpelt hen ikke. Jeg forstår det ikke. Hr. Hans Schmidt må ikke misforstå mig, men var der én lovgivning, jeg troede, han og jeg ville være fælles om, uanset alle vore fælles uoverensstemmelser og forskellige ud-gangspunkter, så måtte det netop være denne her.

Men er det i virkeligheden ikke sådan, at li-gegyldig hvilke krav, vi stiller til erhvervslivet, så vil det være hr. Hans Schmidts opfattelse, at så er det uacceptabelt som en forudsætning for, at samfundet går ind og giver en støtte i en størrelsesorden 400 mio. kr. ud af et samlet tab på 660 mio. kr.? Er det ikke rigtigt, at hr. Hans Schmidt i virkeligheden ikke vil være med til at stille nogen krav til skovbruget eller skovejerne i denne her sammenhæng?

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Ja, jeg behøver jo sådan set ikke at svare på det sidste, for miljøministeren ved jo udmærket godt, hvem der var med til Vandmiljøplan II. Så det er altså unødvendigt at svare på.

Men det, som jeg synes, vi lige skulle hæfte os ved et kort øjeblik, er jo, at borgerne i Dan-mark skal betale til det her. Skovejerne i Dan-mark skal betale til det her. Der er faktisk kun én, der slipper, og det er staten. Staten får krone for krone sine penge tilbage, selv de 30 mio. kr., det koster at lægge det på, får man tilbage.

Og da jeg nu kan se, at hr. miljøminister Svend Auken alligevel er på vej herop, kan miljøministeren så ikke lige redegøre for – for jeg forstår på miljøministeren, at når man skal teg-

ne den forsikring, så er det, fordi man stiller krav om, at vi vil bevare den skov i Danmark, at vi vil sikre den – kan ministeren så ikke lige gengive for mig, hvor i lovforslaget der står, at de 10.000 kr., man kan få i forsikring, skal bruges til at plante skov?

Økonomiministeren (Svend Auken, fg.):

Allerede i dag er det sådan ifølge skovloven, og det har faktisk været gældende siden 1805, at langt størstedelen af det danske skovareal er underkastet en pligt til genplantning. Det vil i virkeligheden sige, at siden Frederik VI's tid har det været sådan, at når skoven blev væltet, så skulle skovejerne plante ny skov.

Når vi laver en forsikringsordning, så er det for at sikre, at der er en rimelig økonomi til at leve op til det krav, der findes i forvejen, plus en særlig tilskudsordning, der målrettet går på at sikre en højere kvalitet af skoven. Sådan er det.

Med hensyn til spørgsmålet om statens bi-drag: Som jeg vist sagde tidligere, så faldt der 15.000 ha skov, deraf var de 5.000 i stats-skovene. Det klarer staten naturligvis.

Derudover har statskovvæsenet påtaget sig som støtte i forhold til privatskovvæsenet at lade være at føre træ frem til markedet. Vi går altså glip af betydelige indtægter for at hjælpe med at holde priserne oppe, når man fra privat-skovbruget er nødt til at bringe store mængder træ på det i forvejen anstrengte og trykkede marked. Det er sådan, det hænger sammen.

Derudover har vi givet en masse anden støtte og vil blive ved med at yde støtte, og vi har i øvrigt et godt samarbejde med privatskovbru-get. Og uanset, at vi er drønuenige på det her punkt, så vil vi fortsætte det gode samarbejde. Må jeg i øvrigt til beroligelse sige, at vi er ikke for sent på den. Ordningen er sådan indrettet, at vi kan dække de rydningsudgifter og gentil-plantningsudgifter osv., som er omfattet af lovforslaget.

Det, der imidlertid er vigtigt for skovejerne og dermed for hele samfundet, som har en in-teresse i, at skoven kommer, er hurtigt at få sik-kerhed for, om man rent faktisk får den støtte, eller om man ikke får den støtte. Det er derfor, jeg har været så glad for, at hr. Hans Schmidt i hvert fald på det punkt var imødekommende, nemlig ved at han ligesom jeg sagde, at det er i alles interesse, at vi får det her afklaret.

Mit eget synspunkt er, at vi gerne skulle have en politisk afklaring inden påske.